

ประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ ๓๓๕

โดยที่คณะปฏิวัติพิจารณาเห็นว่า การส่งเสริมและพัฒนา
อุตสาหกรรมในขณะนี้มีปัญหาสำคัญเกี่ยวกับสถานที่ที่จะใช้เป็น
ที่ตั้งโรงงาน นอกจากนั้นการทำให้เอกชนตั้งโรงงานอุตสาหกรรม
ในที่ต่าง ๆ โดยเสรี ได้ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชน
ในเรื่องน้ำเสีย เสียง ฝุ่นละออง กลิ่นและควันที่เป็นพิษทำให้
การขยายตัวของกิจการอุตสาหกรรมดำเนินไปโดยไม่เป็นระเบียบ
และทางราชการไม่สามารถให้บริการด้านต่าง ๆ ในการประกอบ
กิจการอุตสาหกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบกับสมควร
จัดตั้งเขตอุตสาหกรรมส่งออก เพื่อส่งเสริมการใช้แรงงานคน
ในประเทศด้วย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว เป็นการ
สมควรจัดตั้งการนิคมอุตสาหกรรมขึ้น หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมี
คำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

“นิคมอุตสาหกรรม” หมายความว่า นิคมอุตสาหกรรม
ทั่วไปและเขตอุตสาหกรรมส่งออก

“นิคมอุตสาหกรรมทั่วไป” หมายความว่า เขตพื้นที่ที่กำหนดไว้สำหรับการประกอบอุตสาหกรรม

“เขตอุตสาหกรรมส่งออก” หมายความว่า เขตพื้นที่ที่กำหนดไว้สำหรับการประกอบอุตสาหกรรมเพื่อส่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ

“ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ดำเนินการประกอบอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรม

“เครื่องจักร” หมายความรวมถึงส่วนประกอบ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ โครงโรงงานสำเร็จรูปที่นำมาติดตั้งเป็นโรงงานด้วย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

“คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการประจำนิคมอุตสาหกรรมทั่วไป หรือคณะอนุกรรมการประจำเขตอุตสาหกรรมส่งออก แล้วแต่กรณี

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

ข้อ ๒ ให้จัดตั้งการนิคมการอุตสาหกรรมขึ้น เรียกว่า “การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย” เรียกโดยย่อว่า “กนอ.” และให้เป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้ได้มาซึ่งที่ดินที่เหมาะสมเพื่อจัดตั้งเป็นนิคมอุตสาหกรรม

(๒) ปรับปรุงที่ดินตาม (๑) เช่น ก่อสร้างถนน ท่อระบายน้ำโรงงาน หรือสิ่งติดตั้งอันจำเป็นตลอดจนจัดอำนวยความสะดวกและให้บริการแก่การดำเนินงานของผู้ประกอบอุตสาหกรรม

(๓) ให้เช่า ให้เช่าซื้อ และขายอสังหาริมทรัพย์ หรือ สังหาริมทรัพย์ในนิคมอุตสาหกรรม

(๔) ร่วมทุนกับเอกชนในการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม

(๕) ดำเนินธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องหรือประโยชน์แก่การนิคมอุตสาหกรรม

ข้อ ๓ ให้ กนอ. ตั้งสำนักงานใหญ่ในนครหลวงกรุงเทพธนบุรี และจะตั้งสำนักงานสาขาในจังหวัดที่มีนิคมอุตสาหกรรมด้วยก็ได้

ข้อ ๔ ให้โอนทรัพย์สิน หนี้ สิทธิ ความรับผิดชอบ

ธุรกิจของนิคมอุตสาหกรรมบางชั้น กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ให้แก่ กนอ. ทรัพย์สินดังกล่าวเมื่อได้หักหนี้ออกแล้วให้ถือเป็นทุนของ กนอ.

ข้อ ๕ ให้ กนอ. มีอำนาจกระทำกิจการภายในขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์ตามข้อ ๒ อำนาจเช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) ดำรง วางแผน ออกแบบ และก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในนิคมอุตสาหกรรม

(๒) กำหนดประเภทและขนาดของกิจการอุตสาหกรรมที่พึงอนุญาตให้ประกอบในนิคมอุตสาหกรรมทั่วไป

(๓) พิจารณาอนุญาตและควบคุมการก่อสร้างโรงงาน การติดตั้งเครื่องจักร และจดทะเบียนโรงงานในนิคมอุตสาหกรรม

(๔) ควบคุมการดำเนินงานของคณงานในนิคมอุตสาหกรรม

(๕) ควบคุมการดำเนินงานของผู้ประกอบอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรม ให้เป็นไปตามระเบียบและข้อบังคับ

(๖) ตรวจสอบและรับรองชนิดและปริมาณวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์ในกรณีจำเป็นที่ต้องออกใบรับรองหรือในกรณีที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปจากนิคมอุตสาหกรรม

(๗) กู้ยืมเงินหรือลงทุน

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๑๘

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๕๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕

(๘) ออกพันธบัตร หรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุน

(๙) ป้องกันตรวจตราและควบคุมการดักลอบหนีภาษี

ในนิคมอุตสาหกรรม

(๑๐) จัดบริการและอำนวยความสะดวกที่จำเป็นให้แก่
ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรม

ข้อ ๖ ทูนของ กนอ. ประกอบด้วย

(๑) ทรัพย์สินตามข้อ ๔

(๒) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ได้รับจากรัฐบาลหรือบุคคล

อื่น

ข้อ ๗ เงินสำรองของ กนอ. ประกอบด้วยเงินสำรองเพื่อ
ขาด และเงินสำรองอื่นตามที่คณะกรรมการจะเห็นสมควร

ข้อ ๘ ทรัพย์สินของ กนอ. ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการ
บังคับคดี

ข้อ ๙ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการ
การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย” ประกอบด้วยประธาน
กรรมการและกรรมการอื่นอีกไม่เกินสิบคนรวมทั้งผู้อำนวยการ
ซึ่งเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

ให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งประธานกรรมการและ
กรรมการอื่นซึ่งมิใช่กรรมการโดยตำแหน่ง

ข้อ ๑๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจวางนโยบายและควบคุมดูแลทั่วไปซึ่งกิจการของ กนอ. อำนาจเช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) ออกระเบียบหรือข้อบังคับการประชุม

(๒) ออกระเบียบหรือข้อบังคับการดำเนินกิจการของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ

(๓) ออกระเบียบหรือข้อบังคับการจัดแบ่งส่วนงานและวิธีปฏิบัติงาน

(๔) กำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน หรือค่าจ้างของพนักงานหรือลูกจ้าง

(๕) ออกระเบียบหรือข้อบังคับการบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนเงินเดือนหรือค่าจ้าง การออกจากตำแหน่ง วินัย และการลงโทษพนักงานและลูกจ้าง

(๖) ออกระเบียบหรือข้อบังคับการจ่ายค่าพาหนะและเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ค่าเช่าที่พัก ค่าล่วงเวลา และการจ่ายเงินอื่น

(๗) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเครื่องแบบพนักงานและลูกจ้าง

(๘) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับบัตรประจำตัวของบุคคลซึ่งปฏิบัติงานภายในเขตอุตสาหกรรมส่งออก

(๘) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้และรักษาทรัพย์สินของ กนอ.

(๑๐) กำหนดราคาขาย อัตราค่าเช่า และค่าเช่าซื้อ อสังหาริมทรัพย์ หรือสังหาริมทรัพย์ และอัตราค่าบริการหรือความสะดวกอย่างอื่นตลอดจนระยะเวลาการเช่าและเช่าซื้อ

(๑๑) ออกระเบียบหรือข้อบังคับอื่นเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของ กนอ.

ระเบียบหรือข้อบังคับตาม (๓) ถ้ามีข้อจำกัดอำนาจของผู้อำนวยการในการทำนิติกรรมไว้ประการใด ให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๑๑ ค่าเช่าอสังหาริมทรัพย์ หรือสังหาริมทรัพย์ และค่าบริการหรือความสะดวกอย่างอื่นในนิคมอุตสาหกรรม ให้กำหนดในอัตราอันสมควรเพื่อให้มีรายได้เพียงพอ สำหรับ

(๑) ให้จ่ายในสิ่งที่จำเป็นในการดำเนินการ รวมทั้ง ดอกเบี้ย ค่าเสื่อมราคา โบนัส บำเหน็จบำนาญ กองทุนสงเคราะห์ หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของผู้ปฏิบัติงานและครอบครัว

(๒) ชำระหนี้สินเท่าที่จำนวนเงินเพื่อการชำระหนี้เกินกว่าจำนวนที่จัดสรรไว้เป็นค่าเสื่อมราคา และสำหรับค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับการจัดหาทรัพย์สินใหม่แทนทรัพย์สินเดิม

(๓) ที่จะจัดให้มีเงินสำรองและค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ อันจำเป็นในการขยายกิจการและลงทุน

ข้อ ๑๒ ค่าเช่าซื้อ และราคาขายอสังหาริมทรัพย์ ให้กำหนดตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๓ รายได้ที่ กนอ. ได้รับจากการดำเนินกิจการให้ตกเป็นของ กนอ. สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายตามข้อ ๑๑ (๑) (๒) และ (๓)

รายได้ที่ได้รับในปีหนึ่ง ๆ เมื่อได้หักรายจ่ายแล้วเหลือเท่าใดให้นำส่งเป็นรายได้ของรัฐ แต่ถ้ารายได้มีไม่เพียงพอสำหรับรายจ่าย นอกจากเงินสำรองตามข้อ ๑๑ (๓) และ กนอ. ไม่สามารถหาเงินจากทางอื่น รัฐพึงจ่ายเงินให้แก่ กนอ. เท่าจำนวนที่ขาด

ข้อ ๑๔ ผู้ซึ่งจะดำรงตำแหน่งประธานกรรมการ กรรมการ และผู้อำนวยการ ต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทย และมีความรู้จัดเจนเพียงพอเกี่ยวกับการบริหารธุรกิจ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การพาณิชย์ การคลังหรือกฎหมาย

ข้อ ๑๕ ผู้มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ห้ามแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการหรือกรรมการ

(๑) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญา กับ กนอ. หรือในกิจการที่กระทำให้แก่ กนอ. ไม่ว่าจะโดยตรงหรืออ้อม เว้นแต่เป็นผู้ถือหุ้นเพื่อประโยชน์ในการลงทุนโดยสุจริตในบริษัทจำกัด ที่กระทำการอันมีส่วนได้เสียเช่นว่านั้น

(๒) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งการเมือง

(๓) เป็นพนักงาน เว้นแต่ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ

ข้อ ๑๖ ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่สำหรับกรรมการนั้น ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบกำหนดสองปี ให้กรรมการดังกล่าวออกจากตำแหน่งกึ่งหนึ่งโดยวิธีจับสลาก ถ้าไม่อาจหาจำนวนกึ่งหนึ่งได้ ให้กรรมการซึ่งจะอยู่ในตำแหน่งต่อไปมีจำนวนมากกว่า

ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

ข้อ ๑๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามข้อ ๑๖ ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (๔) ตกเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๑๕ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๑๖

เมื่อประธานกรรมการหรือกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นประธานกรรมการหรือกรรมการแทนได้

ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามวรรคสองอยู่ในตำแหน่งตามวาระของประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งตนแทน

ข้อ ๑๘ ผู้มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ห้ามแต่งตั้งเป็นผู้อำนวยการ

(๑) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญา กับ กนอ. หรือในกิจการที่กระทำให้แก่ กนอ. ไม่ว่าโดยตรงหรืออ้อม เว้นแต่เป็นผู้ถือหุ้นเพื่อประโยชน์ในการลงทุนโดยสุจริตในบริษัทจำกัดที่กระทำการอันมีส่วนได้เสียเช่นว่านั้น

(๒) เป็นข้าราชการประจำ

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๒๔

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๑๕๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕

---

(๓) เป็นผู้มีตำแหน่งการเมือง

(๔) เป็นผู้ไม่อาจทำงานได้เต็มเวลาให้แก่ กนอ.

ข้อ ๑๕ ให้คณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งผู้อำนวยการ

ให้ผู้อำนวยการได้รับเงินเดือนตามที่คณะกรรมการกำหนด และพ้นจากตำแหน่งเมื่อตาย ลาออก ตกเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ ตามข้อ ๑๔ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๑๕ หรือคณะกรรมการให้ออก

มติให้ผู้อำนวยการออกจากตำแหน่งต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมด นอกจากผู้อำนวยการ

การแต่งตั้ง การกำหนดอัตราเงินเดือน หรือการให้ออกจากตำแหน่งตามข้อนี้ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

ข้อ ๒๐ ผู้อำนวยการมีหน้าที่บริหารกิจการให้เป็นไปตามอำนาจของ กนอ. ตามนโยบาย ระเบียบหรือข้อบังคับของคณะกรรมการ และมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้าง

ในการบริหารกิจการ ผู้อำนวยการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการ

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๒๕

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๑๘๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕

ข้อ ๒๑ ผู้อำนวยการมีอำนาจ

(๑) บรรจุ แต่งตั้ง เลื่อน ลด ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัยพนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนให้พนักงานและลูกจ้างออกจากตำแหน่ง ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามระเบียบหรือข้อบังคับของคณะกรรมการ

(๒) กำหนดเงื่อนไขในการทำงานของพนักงานและลูกจ้าง และออกระเบียบวิธีปฏิบัติงานของ กนอ. โดยไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบหรือข้อบังคับของคณะกรรมการ

ข้อ ๒๒ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ผู้อำนวยการเป็นผู้กระทำในนามของ กนอ. และเป็นผู้กระทำแทน กนอ. เพื่อการนี้ผู้อำนวยการจะมอบอำนาจให้ตัวแทนหรือบุคคลใดกระทำกิจการเฉพาะอย่างแทนก็ได้ ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามระเบียบหรือข้อบังคับของคณะกรรมการ

นิติกรรมที่ผู้อำนวยการกระทำโดยฝ่าฝืนระเบียบหรือข้อบังคับตามข้อ ๑๐ วรรคสอง ย่อมไม่ผูกพัน กนอ. เว้นแต่คณะกรรมการจะให้สัติยบัน

ข้อ ๒๓ เมื่อผู้อำนวยการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อตำแหน่งผู้อำนวยการว่างลงและยังมีได้แต่งตั้งผู้อำนวยการ ให้คณะกรรมการ แต่งตั้งพนักงานคนหนึ่งเป็นผู้ทำการแทน

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๕๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕

ผู้อำนวยการหรือรักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการ แล้วแต่กรณี และให้นำข้อ ๑๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้ผู้ทำการแทนผู้อำนวยการหรือผู้รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการมีอำนาจหน้าที่อย่างเดียวกับผู้อำนวยการ เว้นแต่อำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการในฐานะกรรมการ

ข้อ ๒๔ ประธานกรรมการ และกรรมการย่อมได้รับประโยชน์ตอบแทนตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

ข้อ ๒๕ ประธานกรรมการ กรรมการ พนักงานและลูกจ้าง อาจได้รับโบนัสตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

ข้อ ๒๖ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ และพนักงานเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ข้อ ๒๗ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ กนอ. เพื่อการนี้จะสั่งให้ กนอ. ชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น ทำรายงาน หรือยับยั้งการกระทำที่ขัดต่อนโยบายของรัฐบาลหรือมติของคณะรัฐมนตรี ตลอดจนมีอำนาจที่จะสั่งให้ปฏิบัติการตามนโยบายของรัฐบาลหรือมติของคณะรัฐมนตรี และสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินกิจการ
ได้

ข้อ ๒๘ ในกรณีที่ กนอ. จะต้องเสนอเรื่องไปยังคณะรัฐมนตรีตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ให้คณะกรรมการนำเรื่องเสนอรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อไปยังคณะรัฐมนตรี

ข้อ ๒๙ ในการดำเนินกิจการของ กนอ. ให้คำนึงถึงประโยชน์ของรัฐและประชาชน

ข้อ ๓๐ ให้ กนอ. เปิดบัญชีเงินฝากไว้กับธนาคารตามระเบียบของคณะกรรมการซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

ข้อ ๓๑ กนอ. จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนจึงจะดำเนินกิจการดังต่อไปนี้ได้

(๑) ลงทุนเพื่อจัดตั้งหรือขยายนิคมอุตสาหกรรม

(๒) เพิ่มทุนโดยตีราคาทรัพย์สินใหม่

(๓) ถดทุน

(๔) กู้ยืมเงินเกินสิบล้านบาท

(๕) ออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุน

(๖) จำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ซึ่งมีราคาเกินหนึ่งล้านบาท

(๗) จำหน่ายทรัพย์สินเกินหนึ่งล้านบาทจากบัญชีเป็นสูญ

ข้อ ๓๒ ให้ กนอ. จัดทำงบประมาณประจำปีโดยแยกเป็นงบลงทุนและงบทำการ สำหรับงบลงทุนให้นำเสนอคณะ

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๒๘

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๕๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕

รัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและให้ความเห็นชอบ ส่วนงบทำการให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

ข้อ ๓๓ ให้ กนอ. ทำรายงานปีละครั้งเสนอคณะรัฐมนตรี รายงานนี้ให้กล่าวถึงผลงานในปีที่ล่วงแล้วของ กนอ. และคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายของคณะกรรมการ โครงการและแผนงานที่จะจัดทำในภายหน้า

ข้อ ๓๔ ให้ กนอ. วางและรักษาไว้ซึ่งระบบการบัญชีที่เหมาะสมแก่กิจการ แยกตามประเภทงานส่วนที่สำคัญ มีการลงรายการรับและจ่ายเงิน สินทรัพย์และหนี้สินที่แสดงกิจการที่เป็นอยู่ตามจริง และตามสมควรตามประเภทงาน พร้อมด้วยข้อความอันเป็นที่มาของรายการดังกล่าว และให้มีการสอบบัญชีภายในเป็นประจำ

ข้อ ๓๕ ให้ กนอ. จัดทำบุคคล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

ข้อ ๓๖ ทุกปีให้คณะกรรมการแต่งตั้งผู้สอบบัญชีคนหนึ่งหรือหลายคน เพื่อสอบและรับรองบัญชีของ กนอ. เป็นปีๆ ไป

ห้ามมิให้แต่งตั้งประธานกรรมการ กรรมการ อนุกรรมการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้อื่นซึ่งเป็นผู้แทนของ กนอ. หรือผู้มีส่วนได้เสียในการงานที่ กนอ. จัดทำเป็นผู้สอบบัญชี

ข้อ ๓๓ ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสมุดบัญชี เอกสารหลักฐานของ กนอ. เพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามประธานกรรมการ กรรมการ อนุกรรมการ พนักงาน ลูกจ้าง และผู้อื่นซึ่งเป็นผู้แทน ของ กนอ.

ข้อ ๓๔ ผู้สอบบัญชีต้องทำรายงานผลการสอบบัญชีเสนอต่อคณะกรรมการภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีเพื่อเสนอต่อไปยังคณะรัฐมนตรี และให้ กนอ. โฆษณารายงานประจำปีของปีที่ล่วงแล้ว โดยแสดงงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุน ที่ผู้สอบบัญชีรับรองว่าถูกต้องแล้วภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

ข้อ ๓๕ ให้พนักงานมีสิทธิร้องทุกข์เกี่ยวกับการลงโทษได้ตามข้อบังคับของคณะกรรมการ

ข้อ ๔๐ ให้ กนอ. จัดให้มีบำเหน็จบำนาญหรือกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่น เพื่อสวัสดิการของผู้ปฏิบัติงานใน กนอ. และครอบครัว ในกรณีพ้นจากตำแหน่ง ประสบอุบัติเหตุเจ็บป่วย หรือกรณีอื่นอันควรแก่การสงเคราะห์

การจัดให้มีบำเหน็จบำนาญหรือกองทุนสงเคราะห์ หลักเกณฑ์การจ่ายบำเหน็จบำนาญ การออกเงินสมทบในกองทุนสงเคราะห์ การกำหนดประเภทของผู้ที่พึงได้รับการสงเคราะห์

จากกองทุนสงเคราะห์ และหลักเกณฑ์การสงเคราะห์ ตลอดจนการจัดการเกี่ยวกับกองทุนสงเคราะห์ให้เป็นไปตามข้อบังคับของคณะกรรมการ

ข้อบังคับตามวรรคสอง ให้ใช้บังคับได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

ข้อ ๔๑ นิคมอุตสาหกรรมมีสองประเภท คือ

(๑) นิคมอุตสาหกรรมทั่วไป

(๒) เขตอุตสาหกรรมส่งออก

การจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมทั่วไปให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การจัดตั้งเขตอุตสาหกรรมส่งออกในท้องที่ใดให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา และให้มีแผนที่กำหนดเขตของเขตอุตสาหกรรมส่งออกไว้ท้ายพระราชกฤษฎีกาด้วย

ข้อ ๔๒ ให้มีคณะกรรมการประจำนิคมอุตสาหกรรมแต่ละแห่งดังนี้

(๑) สำหรับนิคมอุตสาหกรรมทั่วไป ประกอบด้วย ผู้อำนวยการ เป็นประธานอนุกรรมการ ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้แทนเทศบาลแห่งท้องที่หรือผู้แทนกรม

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๑๕๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕

โยธาธิการ ในเมื่อนิคมอุตสาหกรรมทั่วไปอยู่ในหรือนอกเขตเทศบาล แล้วแต่กรณี เป็นอนุกรรมการ และผู้แทน กนอ. เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

(๒) สำหรับเขตอุตสาหกรรมส่งออก ประกอบด้วย ผู้อำนวยการเป็นประธานอนุกรรมการ ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมสรรพากร ผู้แทนกรมสรรพสามิต ผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนกรมตำรวจ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้แทนเทศบาลแห่งท้องที่หรือผู้แทนกรมโยธาธิการ ในเมื่อเขตอุตสาหกรรมส่งออกอยู่ในหรือนอกเขตเทศบาลแล้วแต่กรณี เป็นอนุกรรมการ และผู้แทน กนอ. เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการประจำนิคมอุตสาหกรรมมีอำนาจหน้าที่ตามที่คณะกรรมการมอบหมายและให้คำปรึกษาแนะนำแก่คณะกรรมการ เกี่ยวกับนิคมอุตสาหกรรมนั้น และมีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

ข้อ ๔๓ ผู้ใดประสงค์จะเข้าประกอบกิจการอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรม ให้ยื่นคำขอต่อผู้อำนวยการ ผู้อำนวยการโดยอนุมัติของคณะกรรมการมีอำนาจอนุญาตคำขอนั้น

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการยื่นคำขอ การ
อนุญาตและค่าธรรมเนียมให้กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ ๔๔ บรรดาการก่อสร้างภายในนิคมอุตสาหกรรมให้
เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและกฎหมายว่าด้วยการ
ควบคุมการก่อสร้างอาคาร แต่การอนุญาตและการควบคุมการ
ก่อสร้างให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการ แม้ว่าจะมี
กฎหมายอื่นบัญญัติไว้เป็นพิเศษ

ข้อ ๔๕ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมซึ่งเป็นบริษัทจำกัดที่
จดทะเบียนในประเทศไทย อาจได้รับอนุญาตให้ถือกรรมสิทธิ์
ในที่ดินในนิคมอุตสาหกรรมทั่วไป เพื่อประกอบกิจการได้ตาม
จำนวนเนื้อที่ที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร แม้ว่าจะเกิน
กำหนดที่จะพึงมีได้ตามกฎหมายอื่น

ในกรณีที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมเลิกกิจการหรือโอนกิจการ
ให้แก่ผู้อื่น ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องจำหน่ายที่ดินที่ได้รับ
อนุญาตให้ถือกรรมสิทธิ์คืนให้แก่ ก.น.อ. หรือแก่ผู้รับโอนกิจการ
แล้วแต่กรณี ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่เลิกหรือโอนกิจการ
มิฉะนั้นให้อธิบดีกรมที่ดินมีอำนาจจำหน่ายที่ดินนั้นตามประมวล
กฎหมายที่ดินให้แก่ ก.น.อ.

ข้อ ๔๖ ให้กรรมการ ผู้อำนวยการ อนุกรรมการ หรือ
พนักงาน ที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจเข้าไปในสถานที่ของผู้

ประกอบการอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมในระหว่างเวลาทำการ เพื่อสอบถามข้อเท็จจริงหรือเพื่อตรวจสอบเอกสารหรือสิ่งของใด ๆ ที่เกี่ยวกับกิจการอุตสาหกรรมจากบุคคลซึ่งอยู่ในสถานที่นั้นได้ตามความจำเป็น ในกรณีเช่นนี้ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมต้องให้ความสะดวกตามสมควร

ในกรณี บุคคลตามวรรคหนึ่งจะเข้าไปในสถานที่ดังกล่าวถ้าไม่เป็นการเร่งด่วน ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมทราบล่วงหน้าภายในเวลาอันสมควร

ข้อ ๔๗ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่กรรมการ ผู้อำนวยการ อนุกรรมการ หรือพนักงานซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามข้อ ๔๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ ๔๘ กิจการอุตสาหกรรมส่งออกที่พึงอนุญาตให้ประกอบในเขตอุตสาหกรรมส่งออกได้แก่การผลิต การผสม หรือการประกอบผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ รวมทั้งการบรรจุ การเก็บรักษา การขนส่ง การขนถ่าย การขายหรือการจำหน่ายผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ดังกล่าว ตลอดจนการซ่อมแซมที่จำเป็นเกี่ยวกับการนั้น ภายในเขตอุตสาหกรรมส่งออก และให้จำกัดเฉพาะกิจการที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๓๔

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๕๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕

---

(๑) เป็นกิจการที่มีการลงทุนขึ้นใหม่ทั้งหมด

(๒) เป็นกิจการที่จะไม่เป็นผลกระทบกระเทือนหรือเสียหายต่อการประกอบกิจการอุตสาหกรรมภายในประเทศที่ดำเนินการส่งออกอยู่แล้ว

(๓) วัตถุดิบ ผลิตภัณฑ์กึ่งสำเร็จรูป หรือผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป ต้องเป็นของที่สามารถตรวจตราและควบคุมได้ง่าย

(๔) เป็นกิจการที่จะไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือสุขภาพอนามัยของบุคคลอื่น

ประเภทของกิจการอุตสาหกรรมที่จะอนุญาตให้ประกอบภายในเขตอุตสาหกรรมส่งออก ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ ๔๕ ผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการในเขตอุตสาหกรรมส่งออก จะได้รับงดเว้นการเสียอากรขาเข้าและหรือภาษีการค้าสำหรับเครื่องจักร หรือวัตถุดิบที่จำเป็นต้องใช้ในกิจการที่ได้รับอนุญาต และเครื่องจักรที่จำเป็นต้องใช้ในการก่อสร้างโรงงานตามที่คณะกรรมการพิจารณาอนุมัติ แต่เครื่องจักรหรือวัตถุดิบนั้นต้องไม่เป็นเครื่องจักรหรือวัตถุดิบที่ผลิตได้ภายในประเทศซึ่งมีราคาใกล้เคียงกันกับราคารวมภาษีอากรและคุณภาพ

ใกล้เคียงกับชนิดที่ผลิตนอกประเทศ และมีปริมาณเพียงพอที่จะจัดหามาใช้ได้ การนำเครื่องจักรหรือวัตถุดิบดังกล่าวเข้ามาในราชอาณาจักร ให้อยู่ภายใต้เงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่ผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการในเขตอุตสาหกรรมส่งออก ซื้อเครื่องจักรตามวรรคหนึ่งที่ผลิตภายในประเทศ ให้ผู้ผลิตหรือผู้ขายของดังกล่าว เป็นผู้ได้รับขงดเว้นการเสียภาษีการค้าสำหรับของนั้น

ข้อ ๕๐ ในกรณีที่ผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการในเขตอุตสาหกรรมส่งออก ไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขเกี่ยวกับการนำเครื่องจักรหรือวัตถุดิบเข้ามาในราชอาณาจักร หรือการงดอากรขาเข้า และหรือภาษีการค้าสำหรับเครื่องจักร หรือวัตถุดิบตามที่คณะกรรมการกำหนด เมื่อคณะกรรมการเห็นว่าเหตุอันควรแก้ไขเงื่อนไขนั้น ให้คณะกรรมการมีอำนาจแก้ไขเงื่อนไขนั้นได้ และถ้าเครื่องจักรได้นำเข้ามาโดยชอบด้วยกฎหมายว่าด้วยศุลกากรแล้ว คณะกรรมการจะกำหนดให้การแก้ไขนั้นมีผลย้อนหลังไปจนถึงวันนำเข้าก็ได้ ทั้งนี้ ไม่ว่าการนำเข้านั้นเกิดขึ้นก่อนหรือในหรือหลังวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้บังคับ

ข้อ ๕๑ ห้ามมิให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมในเขตอุตสาหกรรมส่งออก นำผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลของตนที่ผลิตในเขตดังกล่าวออกไปจำหน่ายนอกเขตอุตสาหกรรมส่งออกภายในประเทศ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ

การขออนุญาต การอนุญาต และค่าธรรมเนียมให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่มีการนำผลิตภัณฑ์หรือผลิตผล ไปจำหน่ายโดยได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมนั้นเสียภาษีอากร สำหรับผลิตภัณฑ์หรือผลิตผล ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร และกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร

ข้อ ๕๒ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองเพียงเท่าที่กฎหมายนี้มิได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ผู้ประกอบอุตสาหกรรมในเขตอุตสาหกรรมส่งออกจะได้รับอนุญาตให้นำช่างฝีมือหรือผู้ชำนาญการซึ่งเป็นคนต่างด้าวเข้ามาในประเทศไทยได้ตามจำนวนและกำหนดระยะเวลาให้อยู่ภายในประเทศเท่าที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร รวมตลอดถึงคู่สมรสและบุคคลซึ่งอยู่ในอุปการะของบุคคลดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการพิจารณา

อนุมัติ แม้ว่าจะเกินอัตราจำนวนคนเข้าเมืองหรือระยะเวลาให้อยู่ภายในประเทศที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

ข้อ ๕๓ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมในเขตอุตสาหกรรมส่งออกมีสิทธินำหรือส่งเงินออกนอกประเทศเป็นเงินตราต่างประเทศได้ เมื่อเงินนั้นเป็นเงินลงทุนที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมนำมาจากต่างประเทศ เงินกู้ต่างประเทศ ผลกำไรที่เกิดจากเงินลงทุนนั้น ดอกเบี้ยเงินกู้ต่างประเทศหรือเป็นเงินที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมมีข้อผูกพันตามสัญญาเกี่ยวกับการใช้สิทธิและบริการต่าง ๆ ในการประกอบกิจการอุตสาหกรรมในเขตอุตสาหกรรมส่งออก เว้นแต่ในระยะเวลาที่ดุลการชำระเงินต้องประสบความยุ่งยาก จำเป็นต้องสงวนเงินตราต่างประเทศให้มีสำรองไว้ตามสมควร ผู้ประกอบอุตสาหกรรมอาจถูกจำกัดการนำหรือส่งเงินนั้นออกนอกประเทศเป็นการชั่วคราวเพื่อผลดังกล่าวนี้ก็ได้ แต่จะไม่ถูกจำกัดการส่งเงินลงทุนที่นำมาจากต่างประเทศให้ต่ำกว่าร้อยละสี่สิบต่อปี ถ้าการส่งเงินนั้นกระทำภายหลังที่นำเข้ามาเป็นเวลาสองปีแล้ว และจะไม่ถูกจำกัดการส่งผลกำไรให้ต่ำกว่าร้อยละสิบห้าต่อปีของเงินลงทุนที่ชำระแล้วที่นำมาจากต่างประเทศ

ข้อ ๕๔ ภายหลังจากการตามปกติแล้ว ห้ามมิให้ผู้ใด อยู่ในเขตอุตสาหกรรมส่งออก นอกจากผู้ประกอบการ พนักงาน หรือลูกจ้างของผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ซึ่งมีความ จำเป็นต้องอยู่ปฏิบัติงานและได้รับอนุญาตจากอนุกรรมการ

การเข้าหรือออกจากเขตอุตสาหกรรมส่งออกให้กระทำได้ เฉพาะทางที่ กนอ. ได้กำหนดไว้โดยเฉพาะ

ข้อ ๕๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อ ๕๔ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับ ไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ ๕๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษา การตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ และให้มีอำนาจออก กฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ ใช้บังคับได้

ข้อ ๕๗ ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วัน ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕

จอมพล ถ. กิตติขจร

หัวหน้าคณะปฏิวัติ